

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 586
van **ELISABETH MEULEMAN**
datum: 5 juli 2018

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Boscompensatie - Uitvoering (2)

Omwille van enkele onduidelijkheden in het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 488 van 9 mei 2018, heb ik volgende bijkomende vragen.

1. Deelvraag 2.

Wellicht is de regelgeving voor het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) voldoende duidelijk. In het werkveld leeft echter de indruk van enige willekeur. Nergens in de wetgeving wordt vermeld dat er voorwaarden kunnen worden opgelegd in verband met de boomsoort waarmee bebost wordt die verder gaan dan de bosbouwkundige aanvaardbaarheid. De principes van standstill, zorgplicht en het behoud van een gelijkwaardig bosareaal worden reeds kwantitatief en kwalitatief gewaarborgd door de compensatiefactor.

- a) Hoe verklaart de minister dat ontbossers soms niet in natura mogen compenseren (bijvoorbeeld bij CF 2 of 3) via aanplant met populier hoewel dit binnen de wettelijke bepalingen valt?
- b) Waarom wordt de interne richtlijn van ANB - die dan wel, dan weer niet wordt toegepast - niet aangepast, vermits die niet strookt met de wetgeving?

2. Deelvraag 4.

Een beperkt bosbeheerplan diende in de praktijk

- vooral om de administratieve last te beperken;
- veeleer als een leidraad;
- en om te voldoen aan de wettelijke verplichting (officieel verplicht indien bos > 5 ha maar ook veel grotere boscijfers die hier niet aan voldeden).

In het formulier van dergelijk beperkt beheersplan dat een bosbeheerder invult en ondertekent, staat nergens standaard vermeld dat hij de desbetreffende percelen als bos zal behouden. Tenzij het expliciet wordt vermeld, kan men moeilijk beweren dat dit een eenzijdige verbintenis is.

Kan de minister ermee akkoord gaan dat een compenserende bebossing op een perceel wordt afgekeurd omwille van het feit dat het deel uitmaakt van een beheersplan zonder dat de eigenaar expliciet aangeeft dat hij dit perceel als bos wenst te behouden?

ANTWOORD

op vraag nr. 586 van 5 juli 2018

van **ELISABETH MEULEMAN**

1. a) Een bevoegde administratie kan zich steeds beroepen op interne richtlijnen met als doel de dossierbehandeling te stroomlijnen en sturing te geven aan de dagdagelijkse toepassing van de wetgeving. In die zin hanteert het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) de interne richtlijn 2009/4 voor boscompensatiedossiers. Hierin wordt onder meer onder rubriek VI.3.4 richting gegeven aan de invulling van het stand-still-principe bij de beoordeling van de voorgestelde compenserende bebossing, meer specifiek: "Hierbij wordt het stand still beginsel toegepast. Inheemse soorten kunnen enkel gecompenseerd worden door inheemse soorten (bv. geen Amerikaanse eik, Douglas of cultuurpopulier na ontbossing inlandse eik). Na het ontbossen van populier kan met populier gecompenseerd worden. Zeer concurrentiekrachtige soorten als Amerikaanse eik, Douglas en Robinia worden niet gebruikt.". Populier moet hier volgens het ANB begrepen worden in de zin van cultuurpopulier, dus de kunstmatig tot stand gekomen cultuurvariëteiten, niet de soorten zoals Grauwe abeel, Zwarte populier of Trilpopulier. Een gelijkaardig beoordelingskader wordt door het ANB gehanteerd bij het beoordelen van kapmachtigingen en natuur- en bosbeheerplannen en is gekend bij de bosbeheerders en bosgroepen. Het ANB rechtvaardigt deze invulling van het stand-still-principe in geval van herbebossingen en boscompensatie omdat de boomsoortenkeuze bij bosaanleg een cruciale beslissing is voor de toekomst op lange termijn.
- b) Het ANB benadrukt dat elk dossier conform de interne richtlijn wordt behandeld en dat de richtlijn op dit vlak niet meer is gewijzigd de laatste jaren. Volgens het ANB is deze richtlijn ook goed gekend bij de bosbeheerders. Het ANB geeft aan dat in een beperkt aantal dossiers het voorstel aanvaard werd om te compenseren met populier voor die delen van de ontbossing waarvoor een compensatiefactor 3 gold, op uitdrukkelijke voorwaarde dat dit gecombineerd werd met een spontane bebossing met inheemse standplaatsgeschikte soorten. Deze bijmenging met inheemse soorten wordt beschouwd als de basis voor de verdere ontwikkeling naar een waardevol inheems bos na het kappen van de populier.
2. Een bosbeheerder is er steeds aan gehouden het bosbeheerplan uit te voeren. Dat principe was voorzien in artikel 43, 44 en 46 van het Bosdecreet. Ook in de nieuwe regeling van 14 juli 2017 wordt van de beheerder verwacht dat hij het beheer, voorzien in het goedgekeurd natuurbeheerplan, ook effectief uitvoert. Zolang de bestaande bosbeheerplannen niet zijn omgezet naar een natuurbeheerplan, blijft het bosbeheerplan uiteraard van kracht. En mag dus verwacht worden dat de beheerder dit bosbeheerplan uitvoert.
Wanneer de beheerder een handeling wil stellen op een perceel dat deel uitmaakt van een goedgekeurd beheerplan, maar waarbij die handeling niet is opgenomen in het plan, bijv. het rooien van jong bos of het bebossen van een open plek in het bos, moet hij eerst een procedure tot afwijking van het beheerplan starten. Het ANB is bevoegd om deze afwijking op het beheerplan al dan niet goed te keuren.